

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6325/2021
27.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Субић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Филиповић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Стевановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 115/2021 од 22.04.2021. године, у седници одржаној 27.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија, тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 115/2021 од 22.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 63/2017 од 14.09.2020. године, делимично је одржано на снази решење Основног суда у Лозници И.Ив 24/16 од 25.08.2016. године, за износ главног дуга од 11.775,00 динара, са законском затезном каматом од 22.03.2016. године до исплате и за трошкове извршног поступка у износу од 7.185,50 динара, па је у том делу приговор туженог одбијен. Делимично је укинута наведено решење првостепеног суда од 25.08.2016. године, за износ главног дуга за још 41.125,00 динара, са законском затезном каматом од 16.03.2016. године до исплате, са законском затезном каматом на име главног дуга од 11.775,00 динара, почев од 16.03.2016. године па до 22.03.2016. године и за трошкове извршног поступка за још 148,50 динара, па је у том делу приговор туженог усвојен. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 87.704,92 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев тужиоца преко досуђеног па до траженог износа од 154.375,00 динара одбијен. Одбијен је захтев туженог да се тужилац обавезе да му накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 91.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Виши суд у Шапцу је пресудом Гж 115/2021 од 22.04.2021. године, одбио жалбу тужиоца и жалбу туженог, а првостепену пресуду потврдио. Одбијен је захтев тужиоца и захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољености ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

У конкретној ситуацији, Врховни касациони суд је нашао да је другостепени суд према чињеницама утврђеним у овој парници донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правних питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега одлуке на које се позива ревидент нису меродавне за примену овог института.

На основу изнетог, применом члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чија је вредност предмета спора 52.900,00 динара, постављеним у тужби од 23.08.2016. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, у ком вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од

3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**